

Wööbsus, Rāpina libelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwal, Nigula-laot. 2) 6mal Jõulu-kuu pääwal.

Wörru-linnas: 1) 7mal Määri-kuu pääwal, lina-laot. 2) 2sel Kūūnla-kuu p. 3) 22sel Kūūnla-kuu p. suut saksa laot, 8 pääwa. 4) 10mal Jāri-kuu p., weikse-laot. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laot. 6) 24mal Mibkli-kuu p., Mibkli-laot. 7) 7mal Wiina-kuu p., lina-laot. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laot.

Marwa-lin peab lina, weikse ja hobuse-laota 6maist kuni 10ma Kūūnla-kuu pääwani — ja 20maist kuni 23ma Mibkli-kuu pääwani.

Üks tark poeg rōmustab isä, agga halp poeg on omma emmale mele-härmiks.

Öpp. Sann. 10 p., 1 f.

Terre, armsad Gesti wennad ja üed, mõnne aja pärrast, same jälle ühhe teisega jutto ajada. Üks aasta on möda läinud, ilma et meie teine teist nähha ja kuulda saime. Ruddy siis Teie tänini ollete ellanud? kas ollete ilka hea terwise jures olnud, ja kas on Jummal teile siggidust ja õnnistust annud? Roh! missal küi meie pattused rahhul olleme? meie tahhaksime ilka rohkem ja parremad sada, kui armas taewane Isä meie heaks on seadnud. Mõistame siis lohut isse enne peäle et ni tännamatta olleme, ja wõttame

se kindel nõu, eddespidi mitte ni tuimad olla, waid leit, mis Õnnisteggia meie osjaks meie jäggab, kiites ja tännades wasto wõtta, olgo jedda piisut eht paljo. Ei innimenne ella mitte selle läbbi et temmal paljo warra ja rikkust on, waid ennam, et ta Jummalad armastades tedda ei unusta ja temma pühha kasko ei põlga.

Tännawa tahhan ma teid ühhe teise tallomehega tuttawaks tehha, ühhe mehhega, tedda teie küi mitte ennam nähha ei sa, sest temma on jubba ammu ma-muldas hingamas; agga temma mällestus on weel rahwa seas, kus temma laua ellas, ja mõnda head teggi. Se mees olli ue-perre Maddis, kulus omma wiisaka ja Jummalat kartlikko ello läbbi. Temma lastest niid tulles meil rätida.

Maddisel olli kaks poega ja kolm tüttart. Pojad kaswasid surest, ja isä panni neid põllo tööle. Wannem tüttart läks, kui lahheksime aastafeks sai, mehhele, noremad ollid emma abbiks koddo maeas. Maddisse wäimees olli sealsammas küllas mölder, üks aus ja nõukas mees, kes tännapäwani weel ellab, ja omma liggimeste heaks ja Jummalat aust mõnda jädawad tullo teige küllale pakkund. Temma ehhtas omma kulloga ühhe koki maea üles, kus külla sapsed sawad luggema ja firjotama õppetud. Sest mehhest meil ep olle ennam rätimist, sest temma eest kostab ta ello wiis ja kombed